

єдинъ столпъ при морскій край; отъ тамо видѣ наваго царя Бокхора, кой погина въ єдну брань противу воставшихъ подданиковъ своихъ, на кон помогнаха Тиріани.

Тиріани съ высокоумiemъ своимъ, разяриха великаго царя Сезостра. Кой царствуваше въ Египетъ, и бѣше покорилъ толики царства. Богатство що бѣха придобыли сось торговио, и крѣость на непобѣдимаго града Тира, основанаго до моря, бѣха возвышили Сердце на той народъ: они се сопротивиха да не дадать Сезостру дань що имъ бѣше опредѣлилъ кога се вращаше отъ побѣду; и дадоха войску неговому брату, кой ищеше да го убие сось лесть на возвращеніе его отъ бранн, во время, кога се радование и веселеше на єдно велико пиршество съ велможи своими. Сезостръ бѣше намыслилъ, за да смири нихное высокоуміе, да ги возбрани отъ сичкія моря да не торгуватъ. Неговін корабли ходеха на секадѣ да ловатъ Финикіаны. Єдна флота Египетска ны срѣтна, кога почехме да изгубуваме отъ очи нашъ Сицілійскія планины: Сицілійское пристанище и земля Сицілійская се виждаха, като че бѣгатъ назадъ отъ нась и изгубуватсе въ облацѣхъ. Въ истое време видѣхме защо приближаваха Египетски корабли, подобни на єдинъ градъ плавающій. Финикіани ги познаха, и искаха да се отдалечатъ: но не бѣше вече време; нихніи платна бѣха подобри отъ нашія; вѣтръ имъ бѣше на помощь; нихніи весленницы бѣха помноzина отъ нашія: достигнаха ны и уловиха, и ны отведоха робы на Египетъ.

Всуе имъ показувахъ какъ ные не сме Финикіани; єдва изволиха да ме послушатъ. Они ны ра-